

til Præsten med Anmodning om at maatte søge Læge. Men Præsten nægtede ham det. Røgteren blev mere syg, men turde ikke gaa fra sin Plads og henvendte sig derfor igen til Præsten og bad om Lov til at gaa til Lægen, men Præsten nægtede ham det igen. Han henvendte sig endnu en Gang til Præsten derom, men fik paa ny Afslag. Saa gik Karlen til Sognefogden, og denne laante ham 4 Kr., saa han kunde gaa til Lægen og faa en Attest. Lægeattesten lød saaledes: „Efter Opfordring af Tjenestekarl Hanlam skal jeg udtale, at han paa Grund af en ret betydelig Lidelse i begge, særlig i venstre, Ben for Tiden maa anses for at være ude af Stand til at udføre ud over rent ubetydelige staaende eller gaaende Arbejder. Han trænger i høj Grad til Lægebehandling og Omhu.“ Da Karlen kom hjem med denne Attest, jog Præsten ham bort under Paaskud af, at han havde forladt sin Plads i Utide, og han nægtede endvidere at udbetale hans Løn. Dette er nu ikke estaaende. Præsten har tidligere gjort sig skyldig i en lignende Fremgangsmaade overfor sin Karl. Han er for øvrigt bekendt for, at saa godt som ingen møder i Kirken hos ham, og der er dannet en ret stor Valgmenighed der paa Egnen. Selv den Retning, han hører til, Indre Mission, bryder sig ikke om ham.

Nu spørger jeg den højtærede Kultusminister, om der fra hans eller fra Biskoppens Side er sket noget i denne Sag, om Biskoppen har udbedt sig Forklaring af Præsten. Det gjorde man, da det drejede sig om — ja, hvad det drejede sig om, ved jeg ikke, men i alt Fald forekommer det mig, at det, det drejede sig om i Sagen mod Pastor Bjerre, var meget ubetydeligt i Sammenligning med, hvad det her drejer sig om, og der forelaa i alt Fald ikke noget tilnærmelsesvis saa positivt og klart som det, der her foreligger. Jeg spørger da den højtærede Kultusminister, om en Præst, som ikke alene er ligegyldig for sit Tyende, men er inhuman, om en Præst, som foregaar sine Sognebørn med et meget daarligt Eksempel, om en saadan Mand kan være Præst i den danske Folkekirke? Er det virkelig Kultusministeren, Biskoppen og de kirkelige Øvrigheder ligegyldigt, om et Embede forvaltes af en Præst, som i sin Egenskab af Privatperson, som Menneske, er optraadt endogsaa meget skarpt i Modstrid med enkelte af de ti Bud — det er ganske vist ikke Bud, der vedrøre Sædeligheden, men derfor kan det jo være lige galt. I

Tilfælde af, at det ikke er de kirkelige Myndigheder ligegyldigt, vil jeg haabe, at mine Ord her maa blive Udgangspunktet for en Udrensning af den Del af vor Præstestand, som optræder paa den Maade, som den af mig nævnte Præst har gjort.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Der har i de sidste Aar, naar Finansloven behandlede, ofte været Tale om Ønskeligheden af, at Finanslovbehandlingen kunde deles i to Afsnit, en politisk og en saglig. I Fjor havde vi Lejlighed dertil derved, at vi havde til Behandling forud for Finansloven en Adresse. Det er ikke Tilfældet i Aar, i Aar behandle vi Finansloven under samme Form som tidligere, men ikke desmindre maa jeg gaa ud fra, at det Ønske, man tidligere har ytret om, at Behandlingen skulde deles i en politisk og en saglig Del, endnu er til Stede, og for at medvirke til, at det Ønske kan ske Fyldest, har jeg nu begæret Ordet, efter at Ordførerne for samtlige Partier have talt, for at gøre nogle Bemærkninger af mere almindelig Natur paa samme Maade, som min Kollega Udenrigsministeren og min Kollega Finansministeren ville tage Ordet for ligeledes om deres Sager at gøre nogle saadanne Bemærkninger for mulig at medvirke til, at den mere almindelige Behandling først kunde finde Sted, og en mere saglig, vedrørende de enkelte Spørgsmaal, senere kunde tages op. Om det nu kan lykkes eller ej, ved jeg ikke, men det er Grunden til, at jeg nu begærer Ordet.

Ganske naturligt kom det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) og ligeledes andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) i deres Taler ind paa Arbejdsforholdene her i Landet og særlig ind paa, hvor nær vi havde været ved at faa en Arbejdskonflikt, som kunde være bleven skæbnesvanger i mange Henseender. Ved denne Lejlighed kom det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds ogsaa ind paa Spørgsmaalet, om der ikke fra Statens Side her kunde gøres noget for at modvirke Arbejdskonflikter. Det er jo en Tanke, der oftere har været fremme baade her i Salen og vel ogsaa udenfor denne blandt alle danske Mænd, om man ikke ad Lovgivningsvejen kunde udrette noget for at hindre saadanne skæbnesvangre Konflikter. Der har været Tale om Arbejdsretters Oprettelse, om Oprettelse af Enighedskamre